

În cadrul acestui model se distinge un subtip de cuvinte formate cu ajutorul pseudoprefixelor *гео-*, *этно-*, *нео-* ș.a., care se atașează la o serie de termeni, mai vechi, în *-истика* îngustându-le și specializându-le înțelesul, de ex.: *геолингвистика*, *этнолингвистика*, *неолингвистика*, *социolingвистика*, *психolingвистика*; comp., tot în grafie rusă, unele formații relativ recente, proprii terminologiei descriptivismului american: *пралингвистика*, *макролингвистика*, *микрoлингвистика*, *металингвистика*. Pseudoprefixarea, ca procedeu secundar, se întâlnește de cele mai multe ori tocmai în acest domeniu, al termenilor în *-истика*.

2. Printr-o frecvență ridicată se caracterizează și *-логия*, pseudosufix întâlnit în structura unui număr însemnat de termeni, la rîndul lor de circulație internațională¹. Aproape toate temele, din acest grup, la care se atașează pseudosufixe, constau dintr-un singur radical. Primitive analizabile constînd din mai multe rădăcini se întîlnesc extrem de rar. Comp. *палеонтология*, mai precis *лингвистическая палеонтология*. Un loc aparte îl ocupă *морфонология*, format prin haplogogie (s-a suprimat primul grup *-fo-*; comp. germ. *Morphonologie*) și întîlnit alături de varianta completă *морфофонология* (comp. germ. *Morphophonologie*, engl. *morpho-phonology*). Evident, primul element (*morpho-*, *mor-*) a fost alăturat termenului mai vechi, deja cunoscut (germ. *Phonologie*, engl. *phonology*), de unde și respectivele împrumuturi slave: rus. *морфонология*, ceh. *morfonologie* etc.

Termenii în *-логия* se formează prin atașarea acestui pseudosufix nu numai la rădăcini de origine greacă sau latină, după cum susțin unii cercetători², ci la orice radical, indiferent de originea lui. Alături de termeni „clasici” ca *филология*, ne întîmpină destul de des formații mai noi de tipul *албанология*, *семитология*, *туркология*, *тюркология* ale căror rădăcini au etimologii diferite (comp., de asemenea, termenul *яфетидология*, propus la timpul său de N.I.Marr).

3. Un tip relativ productiv în terminologia lingvistică contemporană se dovedește a fi grupul de cuvinte în *-ика* (*-емика*, *-етика*)³, al căror reprezentant clasic, în formă slavă, este rus. *грамматика* (ceh. *gramatika*, slovac. *gramatika*, scr. *грамáтика*, bg. *граматика* etc.). Dintre formațiile mai recente merită să cităm îndeosebi cîțiva termeni datorăți școlii descriptiviste americane: *фонемика*, *морфемика*, *морфофонемика* ș.a., cărora le corespund ca prototip engl. *phonemics*, respectiv *morphemics*, *morphophonemics* (apăruți în perioada 1925—1950).

¹ În *Dicționar* figurează 22 de termeni de acest tip: *албанология*, *диалектология*, *лексикология*, *морфология*, *морфонология*, *ономасиология*, *ономатология*, *палеонтология*, *психология речи*, *семасиология*, *семиология*, *семитология*, *синология*, *текстология*, *туркология*, *тюркология*, *физиология звуков*, *филология*, *фонология*, *фразеология*, *этимология*, *яфетидология*.

² N. D. Andreev, *Термины типа «лесоводство, лесоведение»*, în «Доклады и сообщения Института языкознания АН СССР», 1954, VI, p. 29.

³ Este vorba despre termeni ca: *грамматика*, *морфофонемика*, *омонимика*, *ономастика*, *семантика*, *синонимика*, *синтагматика*, *топонимика*, *топономастика*, *фонетика*, *экзегетика*, *эпиграфика*.